

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964520080/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Vee din Hore-Stjerne, naar
Syvende Basune gæer.

2.

Reent at tabe Viid og Sands
Om sit Lives Maal og Ende;
Frek, og som i Hore-Dands,
Hun ad Ævigheden rende,
Er blant alle Ting vi seer
Fæl, som Døden selv, ja mecr.

3.

Efterdi du ikke kan,
Just fordi du ej vil, vide,
Hvad imod en ævig Brand
Er endnu for Raad i Tide;
Und dog dem, som seer din Nød,
At beklage dig, som død.

Nr. 341. - LVIII.

74

1.

See dig Zion! vidt omkring,
Da i disse dine Dage
Af saa mange seism Ting
Selv Naturen synes knage,
Om du kunde nu maaskee
Faae din Brudgom snart at see.

2.

Jorden ryster. Det er Tiid,
Zion! op at see din Glæde,

1, 5: *Hore-Stjerne*] en hores pænde, fræk, usigelig mine. — 1, 6: *syvende Basune*] den sidste af de basuner, som indvarsler dommen, Joh. Ab. 11, 15; *gæer*] lyder. — 2, 2: *om sit Lives Maal og Ende*] om, hvad der er livets formål, og hvordan det vil ende. — 2, 4: *hun ad*] hen mod. — 2, 6: *fæl*] fæl. — 3, 1-2: Den manglende evne skyldes den manglende vilje. — 3, 3-4: *hvad for et råd* det endnu er tid at følge, så du kan reddes fra helvede (en ægyl *Brand*). — 3, 3-6: Harme over vantroen er hyppig hos Brorson, og heller ikke sorgen er sjælden, usædvanlig er det imod den sarkasme, som her udtaler sig.
Nr. 341 — LVIII. Original. Se under nr. 340. — 1, 1: *Zion*] menigheden. — 1, 3-4: Mt. 24, 7, 29; Joh. Ab. 6, 12 i jg.: rystelser i naturen som forvarsler for Jesu genkomst.

Ja endog paa Nød og Striid,
Da din Frelse er tilstæde.
Derfor mod de sidste Ting
Gjør med Jorden Himmel-Spring.

Nr. 342. - LIX.

Pilgrims Marche paa deres Vandring igiennem Tidens Nat.
Med alternativ Chor.

1.

Langt oven for den Taage-Skyc
Af Babylon, den gamle Bye,
Der er Jerusalem, det nye,
Guds Pilgrimes Lye.

75

Hver Gade er af Guld al heel,
Hver Grundvold-Steen en stor Juveel;
Hvad da den Bygnings Overdeel
Af plaf u-tænkelig Paneel!
For Pilgrime sabne staae
Tolv Porte med tolv Engle paa.
I den man aldrig Natten saae.
Hvad Nat! hvor GUD paa Ærens Stoel,
Og Lammets selv er deres Soel.
Merk, Zoars Søvn-Boel!

2, 3: Også *Nød og Striid* hører til forvarserne, Mt. 24, 6 ff., 19 ff.; der kan hermed være tænkt på den preussiske syvårskrig 1756-63. — 2, 4: da] fordt, hører til *see din Glæde* i 1, 2. — 2, 5-6: *Jordens Himmel-Spring* er vel jordryste'erne; det tilsvarende for de kristne er glædsspring; *mod de sidste Ting*] hen mod den yderste dag.
Nr. 342 — LIX. Original. — 1, 2: *Babylon*] symbolsk navn på den gudijendiske verdensstad i Johannes Åbenbaring (14, 8; 16, 19; 17, 5; 18, 19, 21), her betegnelsen for den vantro verden. — 1, 5: *Joh. Åb. 21, 21; af heel*] helt og fuldstændig; *al* er forstærkende, jfr. nr. 72, 11, 1; 350, 1, 12. — 1, 6: *Joh. Åb. 21, 19-20; Juveel*] ædelsten. — 1, 7: *Hvad må da ikke bygningens overdel være!* — 1, 8: *plaf*] fuldstændig; *Paneel*] vægbeklædning (af kostelige materialer). — 1, 10: *Joh. Åb. 21, 12. — 1, 12-13: Joh. Åb. 21, 23; 22, 5; hvad Nat!*] hvor kan der være tale om nat? — 1, 14: *merk]* læg mærke dertil. *Zoars Søvn-Boel*] Udtrykket må sikkert — ligesom de to foregående digte — forstås ud fra tanken på Lissabonkatastrofen. Zoar var en lille by, som Gud skånnede, da den store naboby Sodoma gik under, 1. Mos. 19, 17-25. På samme måde er Danmark blevet skånet, da jordskælvet ødelagde Lissabon. Dette skulle vække folket til at rette sindet mod det ny Jerusalem (derfor: *merk*); men Brorson hævdes over, at man er for søvrig til sådanne alvorlige tanker. *Boel* bruges næsten kun som betegnelse for en mindre landejendom; her står det vel nedsettende om en lille hække; måske kan det dog betyde bolig, jfr. Kingo: »At Christ Retfærdighedens Sool Hand har i mig et skinn-Boel, Slunge-Koor 1, 7. Murges-Sang, 5, 5-6. Se Arlaud, s. 309.